

THE 1968 HUE FILE

LIÊN THÀNH

Although 43 years have elapsed, the 1968 Mậu Thân wound is still bleeding in the hearts of the Hue citizens.

From 1968 to 2011, 43 years have gone by--a very long period in a person's life indeed--but for the victims and witnesses of the sorrowful and miserable Mau Than 1968, that period is still too short, too early to heal the bitter wounds, the painful sorrows in the hearts of the Hue people. During the 23 days of Hue occupation, from 02:33 am of the second Tet day to the 25th Tet day of 1968, the Vietnamese communist party (VCP) and its puppet army, the Viet Cong (VC) had massacred 5,327 innocent people and driven away 1,200 others for a total of 6,257 lives--which is not a small number.

In recent years, especially on February 1, 2008, the Central Committee of the VCP has organized a meeting in front of the former Saigon Independence Palace. Many old and new leaders of the VCP were present at the so-called commemoration of the 40th Mau Than Offensive, which they dubbed as the biggest victory of Ho Chi Minh, of the VCP and the Viet Cong in their goal to defeat the "Nguy army, the Nguy government" of South Vietnam and the US colonialist forces.

But had the VCP looked at it objectively, it would have found that the Mau Than Offensive was the biggest VCP defeat from the military, political, and intelligence aspects.

1. **Military aspect:** They had failed to occupy all the military targets in Hue they had aimed to occupy, like the Corps I Headquarters, the Thua Thien region headquarters, the Hue military zone, the MVC, the Police headquarters of Thua Thien/Hue (third district). What needs to be told was that their combatant loss ratio was remarkably high, up to 90 percent.
2. **Political aspect:** Ho Chi Minh and the Political wing of the VCP had subjectively misjudged the situation by expecting that when the Hue attack was launched the people of Hue would rise along with the communist soldiers and VC political cadres to take down the government. But, the uprising in Hue had never occurred because the people never followed, accepted or cooperated with the communists. Having failed to cause an uprising, HCM and the Political wing of the VCP ordered the execution of the "Violent Revolution" or "Red Violence" policy to take revenge on the Hue people. As a result, 5,237 innocent civilians were murdered and 1,200 taken prisoners and to this day presumed dead. Overall, 6,257 have been murdered through the execution of the "Violent Revolution" ordered by HCM and the Political wing of the VCP. The Hue massacre had shaken the world's opinion through the ruthless action of HCM and the Vietnamese communists. Could we ask ourselves whether this was a political victory?
3. **Intelligence aspect:** As acknowledged, infrastructure was the most important element of guerilla warfare. Having presumed they had won the battle, they had exposed all their secret underground infrastructure. Twenty-six days after their military, insurgent units escaped from the city, all the secret infrastructure they had set up for decades had been neutralized by the national police forces of Thua Thien/Hue. That was their biggest defeat.

In recent years, we had occasionally heard and seen on radio and television the denials of the murderers: Hoang Phu Ngoc Tuong, Nguyen Dac Xuan, Le Van Hao, Hoang Phu Ngoc Phan, Nguyen Thi Doan Trinh, who had executed the "Violent Revolution" policy.

"They had never participated in these murders and when the offensive occurred, they were in the rear line taking care of wounded soldiers or staying in the mountains, but not in Hue itself."

Even Bui Tin, the veteran communist colonel who is presently living in France had followed the orders of the Political wing of the VCP and said, "More than 5,000 Hue people have died during Mau Than because of the bombing by the South Vietnamese and Americans. No communist soldier had done it."

During these 26 miserable days, I was First Lieutenant and Assistant chief of the National Police force and district chief of Hue third district—a role that Lt-Col Phan van Khoa, provincial chief of Thua Thien and Hue, had assigned to me due to urgent security needs of the times. As such, I had witnessed the abominable massacre of the Hue people caused by HCM, the VCP, and their underground puppet followers.

Gentlemen, let me present few things today:

1. A summary of the communist attack on Hue
2. List the perpetrators who had massacred the Hue people

I. The Hue attack

At 02:33 am on the second Tet day, after an intense barrage of rocket shelling on the city coming from the western mountains, more than 10,000 communist soldiers assaulted Hue. They were the People Army soldiers (PAVN), the Viet Cong, the underground insurgents, intellectuals and students who once participated in the 1966 Buddhist anti-government movement. Armed with scythes, knives, machetes, AK47, B40 guns, they came from secret hiding zones under the order of HCM and the Political wing of the VCP to destroy the city, kill innocent people in order to avenge a long standing animosity and hate and, in their words, to “liberate” the people of Hue. Of this 10,000-strong force, were 4,700 regular PAVN soldiers.

These 10,000 people did not serve under the PAVN's red flag with a yellow star or the Viet Cong's flag, but under the flag of the League of the Forces of the People, of Freedom and Peace (LFPFP) a newly formed organization by the political wing of the VCP and headed by its President Le Van Hao, Vice-President Thich Don Hau, Secretary Hoang Phu Ngoc Tuong, and the representative of students, Nguyen Dac Xuan.

The LFPFP had collaborated with the VC to harm the Hue people during 624 abominable hours. The terrorized Hue people had tried to hide from the VC. One could say that in Hue at that time one meter of land harbored one corpse, one fresh puddle of blood that had not yet changed color. Hue was filled with corpses and blood, from hedges to lawns, from large to small streets, from inside to outside a house, from the front to the house backyard.

At the dawn of the second Tet day, the VC and its cadre of informers had stormed into the majority of houses in the three districts of Hue to search and look for hiding “policemen, secret police, nguy soldiers, nguy officials.” Guns were fired and many people had fallen down.

By 06:00 am, as the fog had not yet disappeared, the weather was still cool, people were wildly upset when they realized that the South Vietnamese flag was no longer flying on the Phu Van Lau tower. In its place was a three piece flag: on the sides were two blue pieces with in its middle, a red piece with a yellow star. People thought it was the flag of the revolutionary front, but it was not. The revolutionary front flag had only two pieces: a blue piece and a red one with a yellow star. The one on the tower at Ngo Mon gate was that of the LFPFP.

The tower had been attacked by a VC sapper platoon that had been directed there by Le Huu Dung, a student. The League flag was then flown on the tower for the next 23 days. Le Huu Dung was the son of Le Huu Ty, an underground VC agent.

People began their escape by 7:00 am.

- From Ben Ngu, Nam Giao, Tu Dam, they ran toward the Van Nien hydroelectric plant close to the Quang Te Hill of pines near the Tu Hieu pagoda. Many groups were able to escape halfway when they had to backtrack after being shelled by the VC.

- As the Phu Cam village was surrounded by the VC, villagers decided to take refuge in the main Phu Cam church.
- In the third district on the right bank of the Huong River, groups of people from around Kho Ren bridge, along Phan Dinh Phung street, around An Cuu and the Dong Chua Cuu The religious hamlet gathered at the Dong Chua Cuu The (Redemptorist) Church.
- People around the Seventh Bridge, Hang Me, Dap Da, Nguyen Tri Phuong Middle School hid at the Kieu Mau School close the Police Headquarters of Thua Thien-Hue.
- In the second district around Gia Hoi, a small number of people took refuge in the Dieu De, Ong, and Ao Vang pagodas, or the Gia Hoi High School; the majority remained in their own homes.
- In the first district around the Inner City, people hid in Cau Kho, Mang Ca under the protection of the Headquarters of the I Corps led by Lt Gen Ngo Quang Truong.

It appeared that omens had forewarned people about disasters looming ahead. Unlike past years, the weather suddenly turned cool and cold drizzles began falling on the second Tet day Tet and continued for the next 23 days. The dark skies with clouds hovering over the city further contributed to the terror of citizens who were hiding from the war.

Gunfire that broke out from midnight until the second day of Tet continued its course. At times, an L-19 reconnaissance plane or a helicopter appeared above the clouds causing all enemy guns to point toward and fire at them. Hundreds, thousands of gunfire and detonations that shattered the silence could only increase people's fear.

While VC troops attacked strategic locations in the city, its political wing in collaboration with underground VC forces began terrorizing the people of Hue. VC members Hoang Kim Loan and Hoang Lanh took care of organizing the revolutionary government in Hue and promoting a people's "uprising."

II. Revolutionary government and uprising committee

On the second day of Tet and after meeting with their underground members in the first and second districts, Hoang Kim Loan and Hoang Lanh promoted two of them to the People's Revolutionary Committee (PRC) of districts I and II.

1. Nguyen Huu Van, professor at the Academy of Music and Arts, chairman of PRC district 1.
2. Nguyen Thiet, chairman of PRC district 2. Thiet crossed the demilitarized zone into South Vietnam in 1957. Registered as a law student of the Hue University, he became a member of the student body committee and underground VC agent.
3. VC Secret Police Colonel Nguyen Dinh Bay or Bay Lanh, chairman of PRC district 3.
4. PRC administration of nearby provinces:
 - Le Van Hao, chairman of PRC of Thua Thien/Hue. He was a member of the 1966 Buddhist anti-government force and underground agent under the direction of Hoang Kim Loan.
 - Dao Thi Xuan Yen, vice-chairman. She was the Headmistress of the Dong Khanh High School working under Hoang Kim Loan.
 - Hoang Phuong Thao, co vice-chairman.

The Committee in charge of the Hue Massacre under the direction of Ho Chi Minh and the VCP comprised VC Generals Tran Van Quang and Le Chuong along with the following people:

1. VC Colonel Nguyen Mau Huyen aka Nguyen Dinh Bay aka Bay Lanh,

2. VC Colonel Le Tu Minh, Commander of the Hue battle zone,
3. Tong Hoang Nguyen, Director of the Secret Police of Tri-hien-Hue,
4. Hoang Phuong Thao
5. VC Lt Col Hoang Kim Loan, in charge of the uprising, city of Hue,
6. Le Van Hao, chairman PRC of Thua Thien/Hue,
7. Thich Don Hau, Vice-president of the League,
8. Hoang Phu Ngoc Tuong, Quoc Hoc High School teacher
9. Hoang Phu Ngoc Phan, medical student
10. Nguyen Dac Xuan, student college of letters
11. Nguyen Thiet, law student
12. Nguyen Thi Doan Trinh, pharmacy student
13. Nguyen Dung, student
14. Nguyen Huu Van, professor at the Academy of Music and Arts
15. Ton That Duong Tiem, teacher at Bo De High School
16. Le Van Hao, Sociology professor at the University of Hue,
17. Nguyen Doa, former superintendent Quoc Hoc High School, also father-in-law of Ton That Duong Tiem,
18. Dao Thi Xuan Yen aka Mrs. Tuan Chi, Headmistress of the Dong Khanh High School,
19. Thien Tuong and his son, owner of a Chinese pharmacy at An Cuu. Thien was also the adoptive father of VC Col. Nguyen Dinh Bay when he was young,
20. Nguyen Be, a worker
21. Dieu Linh, a fortune teller at Gia Hoi, district 2.

Nguyen Dac Xuan was in charge of the Security and Protection Group of the city aka the City Self-Protection group . He also organized the volunteer police force, which was headed by Nguyen Van Can, an underground VC who was the Chief of the City of Hue National Police. The volunteer military troop was led by Captain Loi, an ARVN officer who had surrendered to the VC.

III. The City Self-protection Group

According to radio Hanoi on the morning of the third Tet day, this newly-formed group was composed of educators, intellectuals, college and high school students, and religious leaders who rose to fight against "US imperialists" and the "nguy force and government" and to track down and eliminate the remaining nguy forces.

Under the direct command of Nguyen Dac Xuan were members who participated in the violent 1966 Buddhist anti-government group. Some of them had escaped to secret hiding zones following the failure of their fight in June/July 1966.

This was the most dangerous force because they helped locate, arrest, and execute citizens, soldiers, cadres, and officials of the Southern government. They were spread out in all Hue's three districts, especially the first and second. The plan to eradicate the people of Hue was composed of three refined phases:

Phase 1: first surrender phase

The group was divided into smaller sub-groups spread out evenly between the three districts. They searched each house, each family and called on citizens, soldiers, cadres, and officials to report themselves and surrender their guns in order to receive clemency.

Besides searching, they also arrested certain people who were already on their black lists. In this first phase, some people who were hiding in their own home also reported to the security group. They were issued travel papers that allowed them to move around locally without being bothered.

Phase 2: second surrender phase

Calls for self-reporting and gun surrender continued. Those who were still hiding noticed that the first people who reported themselves were given free travel papers. They then surrendered and were given travel papers.

Phase 3: third surrender phase

Those who were still suspicious of the VC motives realized that the first two groups of people who reported themselves were released home with travel papers. They too made up their minds to surrender. Like the first two groups, they were also released home.

However, they all had fallen into VC traps. A few days later, the VC again searched the houses and asked all the three groups to report themselves to certain locations for reeducation. Believing that everything would be all right, they all reported. But their wives, families, mothers waited, day after day and night after night for they never came back.

They had been killed by the VC not with guns and bullets, but from head blows with hoes, iron bars, hard pieces of wood. Their bodies were shoved into shallow trenches or deep holes at certain locations of the city and other places in Huong Tra, Phu Vang, Huong Thuy, Nam Hoa...districts.

They died like Trinh Cong Son had described as if they were "dreaming" but with both hands tied with telephone cords or barbed wires and with expression of terror on their faces.

Here are a few examples:

1. In Tu Dam, Ben Ngu, two grandsons of Phan Boi Chau, Military Police Captain Phan Thien Cau and Phan Thien Tuong were buried alive. The strange thing was that their brother, VC Colonel Phan Thien Co was the commander of the western military zone.
2. Also in Tu Dam, Vo Thanh Minh, one of the senior Scout leaders who in 1954 had camped out by lake Geneva and played flute to protest the division of Vietnam was taken away and buried alive.
3. Close to Tuong Van pagoda, Le Huu Boi, a student at the National College of Administration and President of the Saigon College Student Association who happened to be in Hue to celebrate the Tet, was also buried alive on the suspicion he was a CIA agent. His uncle was Venerable Thich Tinh Khiat.
4. In Cau Lon, Le Van Thi, a teacher at the Quoc Hoc School, who after getting a PhD in atomic science in the US returned to Vietnam to work at the Atomic laboratory in Dalat, was in Hue to celebrate Tet. The VC caught and buried him alive because he was an "atomic science expert." During his arrest, his father who tried to intervene was also arrested. The family later found the bodies of the professor and his father buried alive close to the village of Thuy Xuan.
Overall, more than 400 people were buried alive.
5. After surrounding the village of Phu Cam for a while, the VC stormed the Phu Cam church, took with them 300 youths and held them prisoners at the Tu Dam pagoda. It was only on September 19, 1969, that ARVN troops during a military operation found 428 corpses at Da Mai and surrounding areas. After further investigation, 300 of these corpses were confirmed to be those of the youths at Phu Cam church.
6. About 2,000 people were hiding at the Dong Chua Cuu The Church close to An Cuu in Hue's third district. The forces of VC Colonel Bay Lanh, underground VC agents, and members of the Self protection group stormed the church, screened the people and took 300 away, including Senator Tran Dien. These 300 people never came back because they were buried alive around Lang Xa Bau, Lang Xa Con, Huong Thuy district, Thua Thien province.

In the second district, during the first days of the "violent revolution" from the third Tet day onward, a number of soldiers, officials, and cadres of the southern government had been arrested at home, beaten, then executed by firing squad. They were:

- Major Tu Ton Khang, province chief of the Agricultural Reconstruction Department,
- Tran Van Cu, assistant-chief of the I Corps National Police,
- Le Van Phu, District chief second district,
- Tran Van Nop, personnel chief National Police province of Thua Thien-Hue,
- Husband of the owner Mu Rot Noodle restaurant,
- Thirteen police officers caught in their own houses.

We should also remember the three cases of unspeakable murders committed without conscience by Nguyen Dac Xuan, Ton That Duong Tiem, Hoang Van Giau in the first district and the case of the People's Tribunal at the Gia Hoi School in the second district presided by Hoang Phu Ngoc Tuong and that of four German physicians caught by Hoang Phu Ngoc Tuong then buried alive close to the Tuong Van pagoda.

1. ***Nguyen Dac Xuan condemned Tran Mau Ty to firing squad.*** At dawn on the second Tet day at Dong Ba in the first district, the Security and Self defense group directed by Nguyen Dac Xuan lined up six victims with their faces against the wall of the citadel close to Dong Ba gate.

Witnesses recognized two of the victims who were:

- The husband of a merchant, owner of a bicycle shop close to the end of Phan Boi Chau Street,
- Tran Mau Ty, a student,

Many witnesses also recognized on the VC side the presence, besides the firing squad, of Nguyen Dac Xuan, professor Ton That Duong Tiem, professor Hoang Van Giau. Nguyen Dac Xuan himself shot Tran Mau Ty to death while Ton That Duong Tiem ordered the firing squad to fire on the remaining five.

Thus who was Tran Mau Ty? During the 1966 anti-government movement, Ty was a student at the Hue University and when Nguyen Dac Xuan under the order of Thich Tri Quan and VC Lt Col. Hoang Kim Loan organized three student brigades, Ty was one of the brigade chiefs. Ty and Xuan were close friends and Ty had helped Xuan escape from the hands of the government when Xuan was hiding at Tuong Van pagoda waiting for evacuation to an undisclosed hiding zone in July 1966.

Later, Ty during one moment of inattention had disclosed that he was a Dai Viet member. He was suspected to be an intelligence agent. Therefore, when Xuan stormed the city, he sought Ty to put him to death.

2. ***Hoang Phu Ngoc Tuong, president of the People's Tribunal.*** During the first day of the Hue occupation, Tong Hoang Nguyen, Security chief of the Tri Thien region and two members: Huynh Kim Loan, Hoang Lanh set up the People's Tribunal first at the Gia Hoi School in Hue's second district. Hoang Phu Ngoc Tuong was the Judge. Present were Nguyen Dac Xuan, Hoang Phu Ngoc Phan, Nguyen Thiet, Nguyen Be and in the background Hoang Lanh and Hoang Kim Loan as directors.

The victims were officials, soldiers, police officers who were caught hiding at home. They were classified as wicked. The rest were widows of soldiers, police officers, paramilitary personnel. These poor people cleaned the rooms and clothes of US soldiers at the Da Le, Phu Bai camp, MACV compound for a living. In spite of that, Judge Hoang Phu Ngoc Tuong classified them as CIA agents.

"Under the above classification, all of them were condemned by the Revolutionary government to the firing squad."

A total of 204 victims received the death penalty and buried alive within the confines of the Gia Hoi school.

3. *Hoang Phu Ngoc Phan caught and killed four German physicians and three medical students.* Following an assistance program from the German Republic to the Hue School of Medicine, four German physicians:
- Dr. Raimond Discher
 - Dr. Hort Gunther Kranick and wife
 - Dr. Slois Alterkoster taught at the School of Medicine and practiced at the Hue Central Hospital. They were the benefactors of thousands of Hue patients.

It could be said that:

- Before Mau Than Tet 1968, people were joyfully preparing to celebrate spring in in expectation of spending many peaceful days,
- During Tet, they witnessed the coming of the spring in a state of horror, in a bloody environment among corpses, and with tears in their eyes,
- After 23 days of Tet, they spent spring time in a devastated environment, in pain and grief waiting for the return of their loved ones who were taken away by the VC. Weeks and months passed by before they realized that their loved ones would never come back because they were buried alive after being struck by machetes, by headblows with iron rods, or pieces of wood in the Tua Thien Hue area,
- After Tet, Hue was filled with thousands of coffins and of people in mourning clothes. Hue was filled with the sad and tragic white color of mourning that spread from the city to Ba Don, the final resting place of thousands of innocent people.

It has been 43 long years during which the communists kept quiet trying to hide this massacre. The perpetrators and criminals who instigated the bloody massacre of innocent people continued to deny their work. History can be distorted, but not scrubbed clean.

Ho Chi Minh and his communist party will have to face the International Tribunal to respond to their crimes of war and against humanity.

Lien Thanh,
Former Commander of the National Police Thua Thien/Hue
December 31, 2011

Đã 43 năm trôi qua, vết thương Mậu Thân 1968 vẫn còn rướm máu trong lòng dân Huế

http://www.quansuvn.info/D_1-2_2-170_4-2973_15-2/

LIÊN THÀNH

1

Từ Mậu Thân 1968 đến nay 2011, đã hơn 43 năm trôi qua, một quãng thời gian đã quá dài cho một đời người, nhưng đối với thân nhân nạn nhân đã bị bọn VC sát hại, **những ai đã từng là chứng nhân và nạn nhân của một Mậu Thân 68 bi thương cùng cực, thì 43 năm trôi qua quả thật thời gian còn quá ngắn, quá sớm chưa đủ để cho vết thương Mậu Thân trong lòng họ có thì giờ để lành lặn, chưa đủ để hàn gắn những đau thương, chua xót ngậm ngùi trong lòng người dân Huế.**

Trong 23 ngày chiếm Huế, từ 2:33 phút khuya ngày mùng 2 Tết đến ngày 25 Tết Mậu Thân 1968 đảng cộng sản Việt Nam và đám Việt gian tay sai đã tàn sát 5327 thường dân vô tội và bắt đi 1200 người khác, con số cộng chung là 6527 sinh mạng không phải là nhỏ.

Trong thời gian những năm gần đây, vào ngày 1 tháng 2 năm 2008, trung ương đảng cộng sản Việt Nam đã có tổ chức một cuộc mít- ting tại Saigon ngay trước Dinh Độc Lập trước đây. Nhiều nhân vật lãnh đạo cũ và mới trong bộ chính trị trung ương đảng công sản Việt Nam đã có mặt trong buổi lễ gọi là kỷ niệm 40 năm chiến thắng Mậu Thân bọn chúng cho rằng đó là một chiến thắng lớn lao của Hồ chí Minh, của đảng cộng sản Việt Nam và đám Việt gian tay sai trong nhiệm vụ đánh thắng Ngụy quân, Ngụy quyền Miền Nam và Đế quốc Mỹ xâm lược.

Thế nhưng nếu đảng Cộng sản Việt Nam nhìn lại một cách thẳng thắn thì sẽ thấy ngay cuộc chiến Mậu Thân là một thảm bại nặng nề cho đảng Cộng sản Việt Nam trên cả 3 mặt trận: Quân Sự, Chính Trị, Tình báo.

1- Mặt trận Quân Sự

Tất cả các mục tiêu Quân sự trong thành phố Huế mà bọn chúng mưu toan đánh chiếm đều không thể thực hiện được. Ví dụ như:

- Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn I Bộ Binh tại Quân I
- Bộ. Chỉ Huy Tiểu Khu Thừa Thiên, Quân Trấn Huế. Cơ Quan MVC và Bộ Chỉ Huy CSQG Thừa-Thiên /Huế. (Quân III).

Điều đáng nói là số thương vong của bọn chúng quá cao, con số thiệt hại về nhân mạng cán binh của bọn chúng lên đến gần 90%.

2- Mặt trận Chính Trị.

Hồ Chí Minh, và Bộ Chính Trị đảng cộng sản Việt Nam đã ước tính sai lầm, chủ quan, cho rằng khi trận đánh Mậu Thân xảy ra tại Huế đồng bào Huế sẽ đứng dậy cùng với quân đội cộng sản và cán bộ chính trị của bọn chúng sẽ tạo ra một cuộc binh biến, một cuộc tổng nổi dậy cướp chính quyền.

Thế nhưng, Cuộc tổng nổi dậy tại Huế của Hồ Chí Minh và Bộ Chính Trị đảng CS Việt Nam tại Huế đã không xảy ra vì dân chúng Huế không theo, không hưởng ứng, không hợp tác, **Thất bại trong cuộc Tổng nổi dậy, HCM và BCT đảng CSVN cho lệnh thi hành "Bạo lực Cách Mạng" hay "Bạo Lực Đỏ" để răn đe dân chúng Huế.**

Kết quả là 5327 thương dân vô tội bị giết, và 1200 người bị bắt đem đi mất tích, đến nay vẫn không có vết tích gì để tìm kiếm. Như vậy tổng cộng là 6527 sinh mạng đã bị thảm sát bởi lệnh "Bạo lực cách mạng " của Hồ chí Minh và Bộ CT đảng CSVN.

Vụ Thảm sát Mậu Thân Huế đã làm rung động thế giới về hành động dã man của Hồ Chí Minh và đảng cộng sản Việt Nam.

Như vậy thử hỏi đó là chiến thắng chính trị hay sao?

3- Mặt trận Tình Báo

Như đã biết, hạ tầng cơ sở là một yếu tố tối quan trọng trong cuộc chiến tranh du kích. Tại Huế, vì tin tưởng rằng bọn chúng đã thắng nên hầu như toàn bộ hạ tầng cơ sở bí mật của bọn chúng đều xuất đầu lộ diện. Hai mươi sáu ngày sau khi toàn bộ lực lượng chính quy, du kích tháo chạy khỏi thành phố, đa số đám hạ tầng cơ sở bí mật mà bọn chúng đã xây dựng nuôi dưỡng hằng chục năm đã bị lực lượng CSQG/TT-Huế vô hiệu hóa toàn bộ. Đó là một thất bại rất nặng nề của bọn chúng.

Thưa quý vị quan khách,

Trong những năm gần đây thỉnh thoảng chúng ta lại nghe, lại thấy xuất hiện trên hệ thống truyền thanh, truyền hình quốc tế những lời chối tội của những tên sát nhân Hoàng Phủ Ngọc Tường, Nguyễn Đắc Xuân, Lê Văn Hào, Hoàng Phủ Ngọc Phan, Nguyễn Thị Đoàn Trinh, những kẻ đã thi hành bao lực Cách Mạng của HCM thảm sát đồng bào Huế chối tội rằng :

“Họ Không Hề nhúng tay vào vụ thảm sát đó, và rằng khi trận đánh xảy ra họ ở tuyến sau lo cho thương binh, hoặc nằm trên núi chứ không có mặt tại Huế.”

Thậm chí ngay cả Bùi Tín, tên Đại Tá công sản kỳ cựu trá hàng hiện đang sống tại Pháp đã theo lệnh Bộ CT đang CSVN nói rằng : Trên 5 ngàn đồng bào Huế bị chết trong Mậu Thân là do bom đạn của VNCH và H Kỳ sát hại chứ không có một ai trong lực lượng cộng sản cho lệnh giết hại đồng bào cả.

Thưa quý vị quan khách,

Trong suốt 26 ngày khổ nạn của đồng bào Huế, Cá nhân tôi là Trung Úy Phó trưởng Ty CSĐB và vì nhu cầu an ninh, do tình hình cấp bách lúc đó, Trung Tá Phan Văn Khoa, Tỉnh Trưởng Tỉnh Thừa Thiên Và Thị Xã Huế đã bổ nhiệm tôi kiêm chức vụ Quận Trưởng Quận III Thị xã Huế vì thế tôi đã là chứng nhân của cuộc tàn sát man rợ đồng bào Huế do HCM, đang CSVN cùng đám tay sai năm vùng gậy ra cho dân chúng Huế.

Thưa quý vị quan khách, phần trình bày của tôi ngày hôm nay gồm 3 phần:

2- Điểm mặt những hung thủ đã sát hại đồng bào Huế

3- Thông bào và trình bày công việc làm của UBTTTA Đảng cộng sản Việt Nam cùng bè lũ ra Tòa án quốc tế về Tội Ác Chiến Tranh và tội diệt chủng.

Sơ lược cuộc tấn công Huế của Cộng Sản Hà Nội

Rạng sáng mùng hai Tết Mậu Thân, đúng 2 giờ 33 phút sau loạt đạn pháo kích vào thành phố, từ rừng núi phía tây, trên 10 ngàn quân cộng sản đã tràn vào Huế, họ là “Quân Đội Nhân Dân”, là “Quân Giải Phóng”, là những tên năm vùng, những kẻ trí thức, giáo sư, sinh viên đã một thời tham gia trong phong trào tranh đấu Phật Giáo của năm 1966. Họ đã thoát ly lên

mật khu từ dạo đó, nay theo lệnh của Hồ Chí Minh, của Bộ Chính Trị trở lại Huế với gươm đao, búa liềm, mã tấu, với AK47, B40, bắn sập thành phố, thẳng tay chém giết hằng loạt dân lành vô tội nhằm trả mối hận xưa, và theo họ là để "giải phóng" đồng bào Huế.

Trong 10 ngàn quân này có 4700 quân chính quy Bắc Việt, số còn lại là quân Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, du kích của các Quận, Huyện và đám cơ sở nằm vùng, lực lượng của phong trào tranh đấu chống Chánh Phủ VNCH năm 1966 đã đào thoát lên mật khu.

Mười ngàn quân này không phục vụ dưới ngọn cờ đỏ sao vàng, cũng chẳng phục vụ dưới bóng cờ của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, mà phục vụ dưới ngọn cờ của Liên Minh Các Lực Lượng Dân Tộc, Dân Chủ và Hòa Bình do Bộ Chính Trị ĐCSVN vừa mới thành lập, mà chủ tịch là Lê Văn Hào, phó chủ tịch là Thích Đôn Hậu, tổng thư ký là Hoàng Phủ Ngọc Tường, và phụ trách học sinh, sinh viên, trí thức là Nguyễn Đắc Xuân.

Lực lượng LMDTDCHB này đã phối hợp với cộng quân để gieo rắc đau thương cho đồng bào Huế trong 624 giờ kinh hoàng.

Huế đã dìu nhau chạy trốn Việt Cộng trong bước chân khập khiễng và nỗi sợ hãi tột cùng.

Có thể nói ở Huế lúc đó mỗi thước đất là một thân người, một vũng máu tươi chưa kịp đổi màu

Huế ngập trong xác người và biển máu, từ bờ cây bụi cỏ, đường lớn đường nhỏ, từ trong nhà ra đến sân trước, sân sau!

Sáng ngày mồng hai Tết, trời chưa sáng hẳn, một số lớn gia đình trong ba Quận của Thành phố Huế đã bị Việt Cộng cùng đám chỉ điểm xông vào từng nhà lục soát tìm kiếm "công an, cảnh sát, ngụy quân, ngụy quyền" đang ẩn trốn đâu đó.

Súng đã nổ và nhiều thân người ngã gục.

Đến khoảng 6 giờ sáng, sương chưa tan, trời trở lạnh, Huế đã bật khóc trong ghen ngào, đau đớn khi trên kỳ đài Phú Văn Lâu lá Quốc kỳ VNCH không còn đó nữa. Thay vào đó là một lá cờ gồm 3 mảnh: hai mảnh hai bên màu xanh nhạt, mảnh giữa màu đỏ có ngôi sao vàng. Dân chúng Huế ngỡ đó là lá cờ của MTGPMN, thật sự không phải, cờ MTGPMN chỉ có 2 mảnh, một mảnh màu xanh nhạt, một mảnh màu đỏ giữa có ngôi sao vàng. Lá cờ treo trên Kỳ Đài Ngọ Môn là cờ của Liên Minh Các Lực Lượng Dân Tộc, Dân Chủ và Hòa Bình.

Lá cờ này do tên Sinh viên Lê Hữu Dũng, một cơ sở quan trọng nội thành của VC hướng dẫn một đơn vị Đặc công VC tấn công kỳ đài và sau đó đã treo lá cờ Liên Minh đã may sẵn lên kỳ đài trong suốt 23 ngày. Cũng cần nói thêm Lê Hữu Dũng là con trai của Lê Hữu Tý một cán bộ cộng sản tị nạn nội thành Huế.

Ngày mồng hai Tết, dân Huế bắt đầu cuộc di tản từ 7 giờ sáng. - Tại vùng Bến Ngự, Nam Giao, Từ Đàm, dân chúng kéo nhau chạy trốn lên vùng nhà máy nước Vạn Niên gần đồi thông Quảng Tế sát cạnh chùa Từ Hiếu. Có nhiều đoàn người chỉ đi được nửa đường thì bị Việt Cộng pháo kích chặn lại, nên đành phải quay trở về.

- **Tại làng Phú Cam**, cộng quân đã vây kín, dân chúng kéo nhau vào trú ẩn tại nhà thờ chánh tòa Phú Cam.
- **Riêng tại Quận III vùng hữu ngạn sông Hương**, từng đoàn người từ vùng cầu Kho Rèn, dọc đường Phan Đình Phùng, vùng An Cựu và xóm đạo Dòng Chúa Cứu Thế, kéo nhau chạy trốn vào nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế.
- **Dân cư vùng cầu số 7, Hàng Me, Đập Đá**, khu trường trung học Nguyễn Tri Phương chạy vào trú tại trường trung học Kiểu Mẫu nằm sát cạnh Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế và BCH Tiểu Khu.
- **Tại Quận II vùng Gia Hội**, một số ít dân chúng trốn vào chùa Diệu Đế, chùa Ông, chùa Áo Vàng, trường trung học Gia Hội; đa số dân chúng còn lại trốn tại nhà.
- **Tại Quận I vùng Thành Nội**, dân chúng về trú ẩn vùng Cầu Kho, Mang Cá nơi có Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn I Bộ Binh của Thiếu Tướng Ngô Quang Trưởng che chở.

Trời đất như báo hiệu cho biết những ngày tang tóc. Không như năm trước, năm nay trời trở lạnh nhiều và cơn mưa phùn đã bắt đầu từ ngày mồng hai Tết, kéo dài trong suốt 23 ngày chiến cuộc tại Huế.

Bầu trời u ám, mây xám phủ đặc thành phố trong cơn mưa lạnh buốt của đất trời, và trong nỗi sợ hãi của người dân đang chạy giặc.

Súng nổ từ khuya đến suốt ngày mồng hai Tết và vẫn tiếp tục nổ. Lâu lâu trên bầu trời xám xuất hiện một chiếc máy bay quan sát L-19, hoặc một chiếc trực thăng bay cao lạng lạng, lập tức hàng loạt súng của Việt Cộng từ mọi nơi trong thành phố bắn lên.

Hàng trăm, hàng ngàn loạt đạn nổ rền làm tăng thêm nỗi run sợ của mọi người.

Trong khi lực lượng quân sự của cộng quân đang tấn công vào những vị trí quan trọng trong thành phố, thì bộ phận chính trị, an ninh VC của Bộ Tư Lệnh Mặt Trận Quân Khu Trị Thiên-Huế phối hợp cùng đám Việt Cộng nằm vùng bắt đầu chuẩn bị tắm máu, tàn sát dân Huế.

Thành ủy viên Hoàng Kim Loan và Hoàng Lanh phụ trách thành lập chính quyền Cách Mạng tại Huế và phát động quần chúng thực hiện cuộc “tổng nổi dậy.”

Thành lập chính quyền cách mạng cấp Quận, Tỉnh chuẩn bị “tổng nổi dậy”

Sáng ngày mồng hai Tết, sau buổi mít tinh tại Quận I và Quận II với đám cơ sở nằm vùng, **Hoàng Kim Loan** và **Hoàng Lanh** để cử hai cơ sở nằm vùng của bọn chúng nắm giữ chức vụ Ủy ban Nhân dân Cách mạng (UBND CM) Quận I và Quận 2 TP.Huế

1. Nguyễn Hữu Vãn, giáo sư Quốc Gia Âm nhạc và Kịch nghệ, làm Chủ Tịch UBND CM Quận I.

2. Nguyễn Thiết, Chủ Tịch UBND CM Quận II. Nguyễn Thiết vượt tuyến vào Nam năm 1957. Sau đó học luật, là thành viên trong ban chấp hành Tổng Hội Sinh Viên Đại Học Huế và là cán bộ cộng sản nằm vùng trong Tổng Hội từ lâu.

3. Đại Tá Công An VC Nguyễn Đình Bảy tự Bảy Lanh kiêm nhiệm chức vụ Chủ Tịch ủy ban Nhân Dân Cách Mạng Quận III.

4. Chính quyền Ủy Ban Nhân Dân Cách Mạng Tỉnh :

- Chủ tịch UBNDCM Tỉnh Thừa -Thiên/ Huế: **Lê Văn Hào**. Giáo sư **Lê Văn Hào** là một trong những thành phần tranh đấu tích cực chống Chánh Phủ của ThíchTrí Quang vào năm 1966 và là cơ sở trí vận dưới sự điều khiển của **Hoàng Kim Loan**.
- Phó chủ tịch: **Bà Đào Thị Xuân Yển**, nguyên Hiệu trưởng trường Nữ trung học Đồng Khánh, cũng là cơ sở trí vận dưới quyền điều khiển của **Hoàng Kim Loan**.
- Đồng phó chủ tịch là thường vụ Thành ủy **Hoàng Phương Thảo**.

Điểm mặt thủ phạm tàn sát dân Huế

Thi hành chỉ thị tàn sát đồng bào Huế của Hồ Chí Minh và Bộ Chính Trị đảng Cộng Sản Việt Nam, ngoài tướng VC Trần Văn Quang, Lê Chương, còn có những nhân vật sau đây:

1. Đại tá VC **Nguyễn Mậu Huyền**, tức **Bảy Lanh**, tức **Nguyễn Đình Bảy**, Trưởng ban An Ninh Tỉnh Ủy Thừa Thiên, Thị ủy Huế
2. Đại Tá VC **Lê Tư Minh**, Tư lệnh mặt trận Huế
3. **Tổng Hoàng Nguyên**, Trưởng ban An Ninh Khu Ủy Trị Thiên-Huế
4. **Hoàng Phương Thảo**, Thường Vụ Thành Ủy Huế
5. Trung Tá điệp viên cộng sản **Hoàng Kim Loan**, Thành Ủy viên Thành Ủy Huế, phụ trách "tổng nổi dậy."
6. **Lê Văn Hào** chủ tịch Liên Minh DCDTHB kiêm nhiệm chủ tịch Ủy ban Nhân Dân thành phố Huế
7. **Thích Đôn Hậu**, Phó chủ tịch Lực Lượng LMDTDCHB
8. **Hoàng Phủ Ngọc Tường**, giáo sư trường trung học Quốc Học
9. **Hoàng Phủ Ngọc Phan**, sinh viên y khoa
10. **Nguyễn Đắc Xuân**, sinh viên sư phạm ban Việt Hán
11. **Nguyễn Thiết**, sinh viên luật khoa
12. **Nguyễn Thị Đoan Trinh**, nữ sinh viên dược khoa
13. **Nguyễn Dũng**, sinh viên
14. **Nguyễn Hữu Vấn**, giáo sư trường Quốc Gia Âm Nhạc và Kịch Nghệ
15. **Tôn Thất Dương Tiềm**, giáo sư trường trung học Bồ Đề
16. **Lê Văn Hào**, giáo sư nhân chủng học, Viện Đại Học Huế
17. **Nguyễn Đóa**, cựu giám thị trường Quốc Học, cũng là cha vợ của **Tôn Thất Dương Tiềm**
18. **Bà Đào thị Xuân Yển**, thường được gọi là **Bà Tuấn Chi**, nguyên hiệu trưởng trường nữ trung học Đồng Khánh
19. Cha con ông **Thiên Tường**, chủ tiệm thuốc Bắc tại An Cựu. Ông Thiên Tường là cha nuôi Đại Tá công an Việt Cộng **Nguyễn Đình Bảy**, tức **Bảy Lanh**, từ lúc **Bảy Lanh** còn nhỏ
20. **Nguyễn Bé**, thợ nề, chủ tịch khu phố Quận II
21. **Diệu Linh**, thầy bói ở Gia Hội, Quận II

Nguyễn Đắc Xuân còn kiêm nhiệm chức vụ Trưởng đoàn An Ninh và Bảo vệ Khu phố, còn gọi là **Đội Tự vệ Thành**.

Ngoài ra **Nguyễn Đắc Xuân** còn đứng ra tổ chức đoàn Nghĩa Binh Cảnh Sát và giao cho **Nguyễn Văn Cán**, cán bộ VC nắm vùng có cấp bậc Quận Trưởng CSQG nguyên là Trưởng Ty CSQG Thị xã Huế làm trưởng đoàn, và đoàn Nghĩa Binh Quân-Nhân giao cho **Đại úy Lợi** nguyên là sĩ quan QLVNCH đã đầu hàng theo địch.

Đội Tự Vệ Thành hay đoàn thanh niên võ trang

Theo đài phát thanh Hà Nội, trong bản tin vào ngày mồng 3 Tết thì đây là một lực lượng kết hợp nhân sĩ, trí thức, học sinh, sinh viên và tôn giáo yêu nước vừa mới thành lập tại Huế nhằm đứng dậy chống “đế quốc Mỹ” và đấm tay sai bọn “ngụy quân, ngụy quyền” để lòng, diệt, truy quét ác ôn, tàn binh “ngụy”, tay sai **CIA**.

Trực tiếp chỉ huy là **Nguyễn Đắc Xuân**, đoàn viên là những thành phần trong vụ tranh đấu bạo loạn chống Chánh Phủ năm 1966; một số thoát ly lên mật khu vào tháng 6, 7/1966 khi phong trào tranh đấu của chúng thất bại, Đội tự vệ Thành của **Nguyễn Đắc Xuân** là lực lượng nguy hiểm nhất, bọn chúng phụ trách chỉ điểm, bắt bớ và hành quyết Dân, Quân, Cán, Chính VNCH.

Các đội Tự vệ Khu phố của Nguyễn Đắc Xuân được rải đều khắp 3 Quận nội thành Huế, đặc biệt là Quận I và Quận II. Kế hoạch thăm sát đồng bào Huế được chia làm 3 giai đoạn hết sức tinh vi:

Giai đoạn I: Đợt trình diện lần thứ I

Đại lực lượng này chia thành nhiều toán nhỏ rải đều trong 3 Quận thành phố Huế, bọn chúng đi lục soát từng nhà, từng gia đình, kêu gọi Dân-Quân-Cán-Chính VNCH ra trình diện và giao nạp vũ khí để được khoan hồng.

Ngoài ra trong khi lục soát chúng đã bắt một số người trong danh sách đã có từ trước. Trong đợt trình diện lần thứ I này, có một số ít công chức, quân nhân, cảnh sát trốn tại nhà đã ra trình diện. Họ được bọn chúng cấp giấy đã trình diện và có quyền đi lại trong khu vực, từng người một nhận giấy chứng nhận ra về, chẳng gặp trở ngại nào cả.

Giai đoạn II: Đợt trình diện lần thứ II

Lời kêu gọi trình diện và giao nạp vũ khí vẫn tiếp tục, những người còn trốn chưa ra trình diện thấy những kẻ đã trình diện đợt I được trở về nhà vô sự, lại còn được cấp giấy tự do đi lại, nên họ theo ra trình diện. Họ cũng đã được bọn chúng cấp giấy như vậy và cũng được yên ổn trở về nhà.

Giai Đoạn III: Đợt trình diện lần thứ III

Những người còn nghi ngờ, lẩn trốn chưa ra trình diện, nay thấy sau hai đợt trình diện vừa rồi, mọi người đều được tự do ra về và còn được cấp giấy đi lại trong vùng, vì vậy họ không còn nghi ngờ gì nữa quyết định ra trình diện. Cũng như hai đợt trước, họ được cấp giấy và tự do ra về.

Thế nhưng, tất cả đã lâm, tất cả đã lọt vào bẫy: Chỉ vài ngày sau, lực lượng an ninh, cơ sở VC nắm vùng đi lục xét từng nhà và yêu cầu những ai đã đi trình diện trong ba đợt vừa rồi phải trình diện tại các địa điểm trong thành phố mà chúng quy định để học tập.

Tin tưởng như ba đợt trình diện vừa rồi, đi rồi lại về, mọi người kéo nhau đi. Nhưng rồi, vợ con trông đợi, cha mẹ mong chờ, đêm qua đêm, ngày qua ngày, tháng qua tháng, những người ra đi không bao giờ trở lại.

Tất cả đã chết; tất cả đã bị chôn sống, đã bị bọn Việt Cộng không dùng súng đạn, mà dùng cuộc xéng, vật cứng đánh vào đầu và lấp xuống hầm sâu, hố cạn tại một vài nơi trong thành phố và nhiều nơi tại các quận Hương Trà, Phú Vang, Phú Thứ, Hương Thủy, Nam Hòa v.v.

Họ đã chết không như tên nhạc nô Trịnh Công Sơn đã viết "nằm chết như mơ," mà họ đã chết trong tư thế hai tay bị trói bằng dây điện thoại, bằng dây kẽm gai và gương mặt vẫn còn hằn nổi kinh hoàng.

Xin đơn cử một vài vụ điển hình:

- 1- Tại vùng Từ Đàm, Bến Ngự, hai người cháu nội của **Cụ Phan-Bội-Châu** là Đại Úy Quân cảnh Tư pháp Phan Thiện Cầu, và Phan Thiện Tường cũng bị bọn chúng chôn sống. Oái oăm thay trong khi đó anh ruột của Đại Úy Phan Thiện Cầu và Phan Thiện Tường là Đại Tá Việt Cộng Phan Thiện Cơ đang là Tư lệnh Mặt Trận ở Tây Nguyên.**
- 2- Cũng tại vùng Từ Đàm, Ông Võ Thành Minh,** một trong những huynh trưởng Hướng Đạo kỳ cựu, người mà vào năm 1954, đã dựng lều bên hồ Geneve ngồi thổi sáo phản đối hiệp định chia đôi đất nước cũng bị Việt Cộng bắt dẫn đi chôn sống.
- 3- Tại vùng gần chùa Tường Vân, Ông Lê Hữu Bôi,** chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn, là sinh viên học viện Quốc Gia Hành Chánh, ra ăn Tết ở Huế cũng bị Việt Cộng bắt đi chôn sống vì nghi Ông Bôi làm cho CIA. ông ta gọi Ngài Hòa Thượng Thích Tịnh Khiết là Cựu ruột.
- 4- Tại vùng Cầu Lòn, thầy Lê Văn Thi,** nguyên giáo sư Quốc Học, sau đó du học Mỹ đậu Tiến sĩ về nguyên tử lực, về nước phục vụ tại lò nghiên cứu nguyên tử Đà Lạt, ra Huế ăn Tết bị VC bắt đi chôn sống vì có tội là "chuyên viên nguyên tử." Khi bọn chúng bắt thầy Thi, phụ thân của thầy đã can thiệp cũng bị bọn chúng bắt luôn, sau đó gia đình tìm ra xác của thầy và ông cụ bị chôn sống gần xã Thủy Xuân.
Tóm lại, tại vùng Bến Ngự, Từ Đàm, Trường Cửi, Nam Giao, Thủy Xuân, Lịch Đợi, Cầu Lòn số nạn nhân bị chôn sống hơn 400 người.
- 5- Tại nhà thờ Phú Cam, sau một thời gian vây kín làng Phú Cam,** cuối cùng bọn VC tấn công và xông thẳng vào nhà thờ, bắt đi khoảng 300 thanh niên dẫn lên giam giữ tại Chùa Từ Đàm. Mãi đến ngày 19 tháng 9 năm 1969 lực lượng hành quân của QLVNCH mới phát giác được 428 xác chết tại khe Đá Mài và vùng lân cận. Sau khi kiểm tra, xác nhận có 300 xác là các thanh niên Phú Cam đã bị VC bắt và dẫn đi.
- 6- Tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế, gần khu An Cựu** thuộc Quận III, có khoảng trên 2000 đồng bào đang lánh nạn. Các đơn vị an ninh của Đại Tá công an Bày Lanh, các cơ sở nằm vùng như cha con ông Thiên Tường, đoàn viên Tự vệ Khu phố của Nguyễn Đắc Xuân tràn vào khu nhà thờ, thanh lọc đồng bào, bắt và dẫn đi khoảng 300 người, trong đó có Thượng Nghị Sĩ Trần Điền. 300 người bị bắt này đã không bao giờ trở về với gia đình, tất cả đã bị chôn sống tại vùng Lăng Xá Bàu, Lăng Xá Cồn thuộc quận Hương Thủy, Tỉnh Thừa Thiên, trong đó có Thượng Nghị Sĩ Trần Điền.

7- Tại Quận II trong những ngày đầu của “bạo lực cách mạng” khởi đi từ ngày mồng ba Tết, một số viên chức quân, cán, chính của chính phủ VNCH đã bị các đội tự vệ khu phố của **Nguyễn Đắc Xuân** và tên thợ nề **Nguyễn Bé**, chủ tịch khu phố chính quyền cách mạng mới thành lập lùng bắt tại nhà, họ bị bọn chúng hành hạ đánh đập và cuối cùng bị xử bắn, xin nêu một vài trường hợp điển hình như:

- **Thiếu Tá Từ Tôn Kháng**, Tỉnh đoàn trưởng Xây Dựng Nông thôn.
- **Ông Trần Văn Cư**, Phó Giám Đốc Nha CSQG Vùng I (sau này đổi danh xưng là Bộ Chỉ Huy CSQG Khu 1)
- **Ông Lê Văn Phú** Quận Trưởng Quận II
- **Ông Trần Văn Nốp**, nguyên Trưởng Ban Nhân Viên Bộ Chỉ Huy CSQG Thừa Thiên-Huế
- **Chồng bà chủ quán bún bò Mụ Rốt**
- **13 nhân viên CSQG** bị bắt tại nhà trong Quận II, tất cả đều bị xử bắn

Cũng cần nhắc lại ba vụ giết người tàn bạo và tán tận lương tâm nhất do Nguyễn Đắc Xuân, Tôn Thất Dương Tiềm, Hoàng Văn Giàu thực hiện tại quận I, và vụ Tòa Án Nhân Dân tại trường Gia Hội thuộc Quận II do Hoàng Phủ Ngọc Tường ngồi ghế chủ tịch phiên tòa, và vụ bốn bác sĩ người Đức, giáo sư tại đại học Y khoa Huế bị Hoàng Phủ Ngọc Phan bắt và sau đó bị bọn chúng chôn sống gần chùa Tường Vân.

1. Nguyễn Đắc Xuân xử bắn Trần Mậu Tý

Rạng sáng ngày mồng hai Tết, tại khu vực cửa Đông Ba thuộc Quận I, đội An ninh và Tự vệ của **Nguyễn Đắc Xuân** đã dẫn 6 nạn nhân ra sắp hàng ngang úp mặt vào tường tại thượng thành ngay cửa Đông Ba. Nhiều nhân chứng đã kể lại rằng họ nhận diện được 2 nạn nhân trong 6 người này là:

- **Ông chồng bà Nội thương gia**, chủ tiệm xe đạp tại gần cuối đường Phan Bội Châu
- **Sinh viên Trần Mậu Tý**

Nhiều nhân chứng cũng đã nhận diện được ngoài tiểu đội VC có mặt tại hiện trường còn có **Nguyễn Đắc Xuân**, giáo sư **Tôn Thất Dương Tiềm**, giáo sư **Hoàng Văn Giàu**.

Chính **Nguyễn Đắc Xuân** đã đích thân xử bắn **Trần Mậu Tý**, còn **Tôn Thất Dương Tiềm** ra lệnh cho tiểu đội VC xử bắn 5 nạn nhân kia.

Vậy **Trần Mậu Tý** là ai?

Trong suốt cuộc tranh đấu bạo loạn chống Chánh Phủ VNCH năm 1966, **Trần Mậu Tý** là sinh viên Đại Học Huế, và khi **Nguyễn Đắc Xuân** theo lệnh **Thích Trí Quang** và Trung Tá VC **Hoàng Kim Loan** thành lập 3 đại đội Sinh viên Quyết tử thì **Trần Mậu Tý** là một trong 3 Đại đội trưởng. **Trần Mậu Tý** và **Nguyễn Đắc Xuân** lại là đôi bạn thân; **Trần Mậu Tý** cũng đã từng giúp **Nguyễn Đắc Xuân** thoát hiểm, khỏi bị chúng tôi bắt khi **Nguyễn Đắc Xuân** đang trốn tại chùa Tường Vân đợi giao liên VC đưa lên mặt khu vào tháng 7/1966.

Có lẽ sau này **Trần Mậu Tý** vì bất cẩn đã để lộ là đảng viên đảng Đại Việt và cũng bị nghi là nhân viên tình báo, nên khi đột nhập vào thành phố, **Nguyễn Đắc Xuân** quyết tìm bắt cho được và tận tay xử tử **Trần Mậu Tý**.

2. Giáo Sư Hoàng Phủ Ngọc Tường, Chủ Tịch Tòa Án Nhân Dân tại trường Gia Hội, Quận II thị xã Huế

Trong những ngày đầu chiếm Huế, Tổng Hoàng Nguyên, Trưởng ban An ninh Khu ủy Trị Thiên, cùng hai Thành ủy viên Thành ủy Huế là Hoàng Kim Loan, Hoàng Lan thiết lập Tòa Án Nhân Dân đầu tiên tại trường học Gia Hội thuộc Quận II thị xã Huế.

Ông quan tòa là Hoàng Phủ Ngọc Tường, hiện diện có Nguyễn Đắc Xuân, Trưởng Đoàn an ninh bảo vệ Khu phố; Hoàng Phủ Ngọc Phan; Nguyễn Thiết, chủ tịch UBNDCM Quận II; Nguyễn Bé, chủ tịch khu phố, và đằng sau là Hoàng Lanh và Hoàng Kim Loan điều khiển. Nạn nhân thuộc thành phần công chức, quân nhân, cảnh sát, trốn tại nhà, bị bắt. Những người này bị ông tòa Hoàng Phủ Ngọc Tường xếp vào loại ác ôn.

Một số khác là cô nhi quả phụ, vợ con của anh em Quân Nhân, Cảnh Sát, Địa -Phương-Quân, Nghĩa Quân, Cán Bộ Xây Dựng Nông Thôn đã tử trận. Tất cả những người nghèo khổ này, đi làm tạp dịch như dọn dẹp phòng ngủ, giặt quần áo, v.v. cho lính Mỹ tại căn cứ Dạ Lê, Phú Bài hoặc ở cơ quan MACV kiếm sống. Dầu vậy, số người này lại được ông tòa Hoàng Phủ Ngọc Tường xếp vào loại làm việc cho tình báo Mỹ, CIA!

“Với những tội danh nêu trên, tất cả phải bị Chính quyền Cách mạng trừng phạt đích đáng để làm gương bằng bản án tử hình.”

Kết quả có 204 nạn nhân lãnh bản án tử hình và tất cả đã bị chôn sống ngay tại chỗ, trong khuôn viên trường Gia Hội.

3. Hoàng Phủ Ngọc Phan bắt và sát hại bốn giáo sư Y khoa người Đức, và bắn chết 3 người bạn sinh viên Y khoa.

Theo chương trình trợ giúp của Chính phủ Cộng Hòa Liên Ban Đức với trường Đại học Y Khoa Huế, bốn vị bác sĩ người Đức có tên là:

- *Bác sĩ Raimund Discher*
- *Bác sĩ Hort Gunther Kranick và vợ*
- *Bác sĩ Slois Alterkoster*

Họ đến Huế giảng dạy tại trường Y Khoa, đồng thời còn làm việc tại Bệnh viện Trung ương Huế, họ là ân nhân của hàng ngàn bệnh nhân ở Huế.

Có thể nói:

- Huế trước Tết Mậu Thân 1968:

Dân chúng sửa soạn đón Xuân trong niềm hân hoan của những ngày thành bình hưng chiến.

- Huế trong những ngày Tết Mậu Thân 1968:

Dân chúng đón Xuân trong kinh hoàng, trong máu và nước mắt, trong thân người và xác chết.

- Huế sau 23 ngày Tết Mậu Thân 1968:

Dân chúng đón Xuân trong hoang tàn, đổ nát, trong tang tóc ngậm ngùi, trong chờ đợi mòn mỏi người thân đã bị VC bắt dẫn đi chưa trở về. Nhưng rồi ngày tháng qua, họ chợt hiểu những người thân yêu bị bắt đi sẽ vĩnh viễn không bao giờ trở lại, vì tất cả đã bị giết bằng cách chôn sống, bằng mã tấu, bằng vật cứng đập vào đầu và thân xác bị vùi lấp dưới hầm sâu, hố cạn, đó đây trên đồi núi vùng đất Thừa Thiên-Huế.

- Huế sau Mậu Thân 1968:

Huế với hàng ngàn cổ quan tài, với khăn tang áo chế đầy đường, đầy phố. Huế phủ kín một màu trắng tang tóc, một dãy khăn tang kéo dài từ thành phố lên tận Ba Đồn, nơi an nghỉ tập thể của hàng ngàn dân lành vô tội.

Đã bốn mươi ba năm trôi qua, đảng Cộng Sản Việt Nam vẫn lặng thinh, dấu nhem vụ tàn sát diệt chủng này. Những tội đồ, những tay sát thủ, những quý dử nhúng tay vào máu dân lành vô tội tại Huế trong Tết Mậu Thân 1968 vẫn trơ tráo chối tội sát nhân.

Lịch sử không thể bị bóp méo, sự thật không thể bị tẩy xóa,

Tên trùm đảng cướp Hồ chí Minh và đảng cướp ác ôn Cộng Sản Việt Nam sẽ phải ra Tòa Án Quốc Tế để trả lời những **TỘI ÁC CHIẾN TRANH VÀ TỘI DIỆT CHỦNG** mà bọn chúng đã gây ra cho dân tộc Việt Nam và đặc biệt cho đồng bào Huế vào Tết Mậu Thân 1968, Chúng ta làm việc này là để lấy lại **công bằng và công lý** cho 6527 thường dân vô tội đã bị bọn chúng thảm sát.

Nam California

Chiều cuối năm 2011

Ngày 31 tháng 12 năm 2011

LIÊN THÀNH

Nguyên Chỉ Huy Trưởng Bộ Chỉ Huy CSQG Tỉnh Thừa Thiên và Thị xã Huế